

Městys Všeruby

Václav Bernard
starosta městyse Všeruby
Všeruby 77, 345 07 Všeruby u Kdyně

Ing. Josef Bernard
hejtman Plzeňského kraje
Škroupova 18
306 13 Plzeň

7. dubna 2020

Vážený pane hejtmane,

dovoluji si reagovat na Vaši žádost o zrušení výjimky ze zákazu vycestovat mimo území ČR pro tzv. pendlery, žádost o zajištění personální výpomoci domažlické nemocnici a opakovanou žádost o rozšíření nařídit pracovní povinnost.

Vy tvrdíte, že dle poznatků KHS Plzeň drtivá většina pozitivně nakažených má vazbu na pendlera, který pravidelně překračuje státní hranici SRN. Což je vzhledem k datu 6. dubna trochu odvážné tvrzení, protože k dnešnímu dni se mezi tyto pracovníky počítají pouze přeshraniční pracovníci zaměstnaní ve zdravotnictví, sociálních službách či IZS. Většina zbývajících přeshraničních pracovníků již nemůže od 26. března hranici pravidelně překračovat (režim 21 dní v kuse v SRN, po návratu ze SRN 14 karanténa). Z Vašeho nařčení by se tedy mohlo zdát, že jeden jediný pendler nakazil celý okres Domažlice, nebo si Vaše tvrzení máme vysvětlit, že za každým jednotlivým případem nákazy Covid-19 na Domažlicku stojí pendler? Chtěl bych Vás ze všechny pendlery požádat o důkaz, že je toto tvrzení pravdivé. Kdo je vlastně pendler? Pendler je občan České republiky, který dojíždí za prací do zahraničí desítky, stovky km denně. Proč? Aby si mohl pořídít to, co by mělo být v dnešní době pro všechny standard a zabezpečit svoji rodinu. V ČR „utrácí“ za stavbu RD, kupuje si nové bezpečné a spolehlivé auto, ročně projede nemalý objem PHM, zkrátka vydělané peníze v SRN, utratí v ČR. To vše je ovšem vykoupeno každodenním riskováním života na silnicích, nevyváženou stravou, vyšším pracovním tempem, podstatně menším množstvím volného času, odvahou vůbec za prací vycestovat, překonáním jazykové bariery a odlišného stylu života.

Velmi snadno lze osočit tuto skupinu lidí, na kterou si všichni, i díky Vám, teď poukazují jako na hlavního viníka přenašeče virového onemocnění. Proč mají být pendleři a jejich rodinní příslušníci diskriminováni, proč z úst lékařů zaznívá kromě standardních

otázek, zda má příznaky Covid-19 a zda se vrátil z rizikové oblasti, také otázka, jste pendler, nebo máte pendlera v rodině?

O kolik je vážnější situace v Plzeňském kraji 0,581 mil. obyvatel vs. 308 pozitivních případů onemocnění Covid-19 (k 6. 4. 2020 11:47 hod.) a v Praze 1,262 mil. obyvatel vs. 1 132 pozitivních případů onemocnění Covid-19 (k 6. 4. 2020, 18:00 hodin). Za situaci v Praze také mohou pendleři? Zajímalo by mě, jaké podložené důkazy proti nim máte. Jestli jsou opravdu oprávněné, tím spíš si myslím, že bychom je měli vědět. Já osobně znám řadu pendlerů z Domažlicka a ani jeden z nich není Covid-19 pozitivní. Mohl byste tedy vyčíslit v procentech, na kolik za současným stavem v domažlickém okrese stojí vina pendlerů, kolika procenty se podílejí osoby, které se navrátili z dovolené z Itálie a ostatní nezjištění původci? Nemůže mít na současném stavu také svůj díl i nepřipravenost domažlické nemocnice, nedostatečné personální obsazení DN, nedostatek ochranných pomůcek a testovacích sad, pomalé a nepřesné testování, absence prověřování přímých kontaktů apod.? Mě by nikdy nenapadlo nařknout kohokoliv z toho, že úmyslně nakazí ostatní. Přeci každý člověk se selským rozumem ví, že virové nákaze nelze zkrátka předejít, ale pouze můžeme zmírnit dopady. Pokud tedy nemůžete jednoznačně dokázat, že za celou situací na Domažlicku stojí pendleři, vyzývám Vás, abyste se jim veřejně omluvil.

Není žádnou novinkou, že se domažlická nemocnice potýkala s problémem personálního obsazení již před vypuknutím koronavirové pandemie. A právě v tomto případě mohlo vedení nemocnice zareagovat dříve a připravit se lépe na celou nastávající situaci. Mohla přijmout rozumná opatření, mohla požádat o pomoc ostatní krajské nemocnice, předjednat spolupráci s armádou, zkrátka jednat a nenechat své zaměstnance bez ochranných pomůcek a nechat je vyřazovat z provozu jednotlivých oddělení, jak uvádíte. Zde si dovoluji upozornit, že řadu let přeci usilujeme o kvalitní vzájemnou oboustrannou přeshraniční spolupráci. Prověřoval někdo z vedení Plzeňského kraje možnost spolupráce se SRN, např. volné kapacity v KH Cham? Prověřoval někdo pomoc ze strany německých praktických lékařů? Já jsem tyto možnosti ověřoval. Řada německých praktických lékařů je připravena okamžitě nabídnout pomoc, někteří z nich dokonce hovoří česky! Návrh možné spolupráce bude dnes na můj popud projednávat krizový štáb v Chamu. Podle prvních zpráv, které mám, v tom principiálně není problém, ba naopak. Není na čase otevřít konečně oči? Skutečně musíme plýtvat drahocennými ochrannými prostředky při zabezpečení státní hranice? Chápete, že takto necitlivými opatřeními, které podporujete, utrpí dlouhodobě budované obchodní, hospodářské, osobní i politické vztahy?

Já doufám, že občanů České republiky uvažující zdravým selským rozumem, je pořád většina. Vy sám jste v jednom z rozhovorů zmínil, že se Covid-19 nebojíte. Ani já se nebojím. Lépe řečeno nechci žít v nejbližších x letech ve strachu a nejistotě. Domnívám se, že 99 % z nás se tohoto typu onemocnění obávat nemusejí, pokud nás vir nezastihne v době momentální špatné fyzické kondici. Nejdůležitější je ochránit rizikovou skupinu jako jsou senioři, osoby s oslabeným imunitním systémem nebo různými druhy respiračních chorob. Od samého počátku se přikláním k teorii, že dříve nebo později se s koronavirem potká přirozenou cestou každý z nás. A včera zaznělo dokonce i z úst pana ministra Vojtěcha a epidemiologa pana Prymuly, že by se populace, u které je předpoklad, že onemocnění nebude mít horší průběh než chřipka, měla nechat viru vystavit. Přijmou toto i Češi jako fakt a přestanou mít panický strach z „Démona“, který se skrývá pod virovým onemocněním SARS CoV-2? Opatrnost je samozřejmě jistě na místě, ochrana rizikových skupin je zásadní prioritou, ale opatření vyvolávající paniku, strach a nedozírné ekonomické dopady mohou způsobit do

budoucná podstatně větší škody než virové onemocnění samotné. Proč bychom měli ze dne na den zahodit výsledky dlouholeté přeshraniční spolupráce? Ordinance v německém příhraničí jsou ochotny prakticky okamžitě přijmout k ambulantnímu ošetření COVIDové pacienti, a to nejen v Německu pojištěné, ale po dohodě i pacienti bez německého pojištění. Mám v případě zájmu souhlas tyto kontakty poskytnout.

Zcela chápu, že je potřeba zajistit dostatek kvalifikovaného personálu, který poskytuje zdravotní péči. Není ale zbytečné nařizovat 18letým studentkám pracovním příkazem povinnost nastoupit do zařízení sociálních služeb proti své vůli? Ony oslovované dívky nemají možnost se bránit. Dokáže jim někdo vysvětlit a zdůvodnit, proč musejí pracovní příkaz přijmout a dobrovolně se jít nakazit do domova seniorů a pak přijít domů a nakazit jejich rodiče a mnohdy i prarodiče, se kterými žijí ve společné domácnosti? Řešil někdo, že „donedávna“ vyrůstaly v naprosté svobodě a demokracii, a že tenhle nedemokratický zásah do jejich života nechápou? Přemýšlel někdo, jaké to může mít důsledky na jejich psychiku? Opravdu je to nutné?

Stydím se za některé kroky vlády ČR a některé výroky, které zaznívají jak na adresu pendlerů, tak na adresu Německé spolkové republiky. Dostihla nás naše liknavost a značně podfinancované zdravotnictví a sociální služby? Bohužel tyhle „staré“ neřešené záležitosti nás teď v boji s koronavirem oslabují. Je to možná jedna z mála příležitostí se nad tím vším zamyslet, spojit se, nehledat v tom politiku, ale použít zdravý selský rozum!

S pozdravem

Václav Bernard
starosta městyse Všeruby